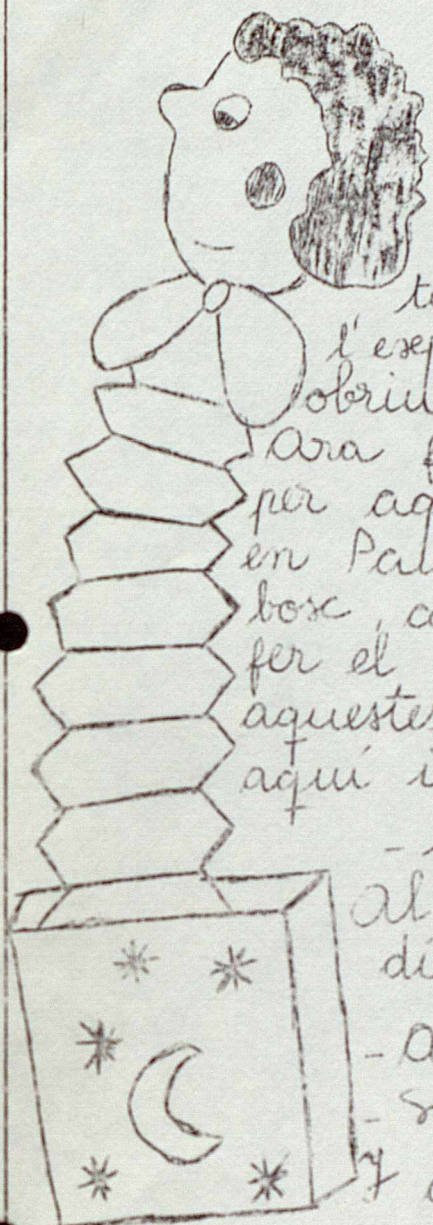

La pseta màgica

- Qui em diu, que no heu sentit mai la història del Cio? Jo us l'explicaré, tanqueu bé els ulls i obriu bé les orelletes.

Ara fa molts i molts anys, justament per aquestes dates, s'acostava Nadal, en Pau i l'Anna es trobaven al bosc, collint boix, grèbol i molxa per fer el pessell i guarnir la casa, en aquestes que tot passejant i memerant aquí i allà, senten una veueta:

- eh, eh!

Al mateix temps es giren els dos dient: què?

- Anna, que vols? No gastis bromes

- Si jo no he dit res

Y de nou: eh, eh! que sóc jo;

En aquell moment, no sabien si apretar a corre o quedar allà garratibats, sort que la veueta era d'allò més dolç:

- Ep! que sóc jo, no us espanteu.

Lavors, van començar a cercar, d'on marxes veniu la veu, miraven als arbres, a sota les pedres... i la veueta de nou:

- Però, què no em veieu?

En Pau i l'Anna ja començaven a pensar que era una broma pesada, quan en Pau va descobrir que la veueta, sortia, d'un tronc, un tió vell i gros, que a més a més estava buit per dins.